

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1541. usque ad annum 1546

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1770

VD18 90118510

§. 45. Puccii Cardinalis extrema.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66615](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66615)

Sæc. XVI. **A.C. 1544.** decima quarta Decembris anno Domini
 millesimo quingentesimo trigesimo no-
 no Cardinales creaverat, Petrum quo-
 que Cardinalitia dignitate auxit, atque
 anno Incarnationis dominicæ millesimo
 quingentesimo quadragesimo secundo
 Bisuntinam Ecclesiam eidem concessit,
 qua tamen dignitate haud diu potitus
 die quarta Maji anno salutis millesimo
 quingentesimo quadragesimo quarto su-
 premum diem obiit, & Arbosii in supe-
 riore Burgundia, quam Comitatum vo-
 cant, sepultus est in templo S. Justi pe-
 nes fratrem suum Claudium aurei Vel-
 leris Equitem.

§. XLV.

Puccii Cardinalis extrema.

Ciacon. t. 3. p. 522. *Ughel. Ital. sacra.* *S. Marth. in Gall. Christ.* *Aubery vit. Card.* Alter erat Antonius Puccius, patria Florentinus, Alexandri apud ean- dem Rempubicam Senatoris filius, ne- posque Laurentii & Roberti Pucciorum itidem Cardinalium, quorum prior anno Christianæ salutis millesimo quingente- simo trigesimo primo mortalitatem ex- xuit, alter vero non nisi duobus annis, & paulo amplius Antonio vita superstes fuit. Hic idem a suo Patre liberaliter educatus primo studiorum caussa Pisas mittebatur, inde vero Florentiam ad patrium solum revocatus, ibidem Me- tropolitanæ Ecclesiæ Canonicus fuit re-

renuntiatus, magnumque sibi nomen Sæcul. XVI.
A.C. 1544.
 conciliavit non modo sermonibus suis, sed sua etiam perspicuitate, qua plura sacræ Paginæ loca vel maxime abdita interpretatus est: Posthæc a Laurentio Cardinale Patruo suo Romam accersitus ex ipsius cessione Pistoriensem Episcopatum obtinuit, ejusque opera Cameræ Apostolicæ Clericus fuit electus, qua dignitate conspicuus Lateranensi interfuit Concilio, ibidemque in Sessione nona Latinam orationem ad Synodi Patres non sine magno applausu habuit. Paulo post tanquam Sedis Apostolicæ Legatus primo ad Helvetios, demum ad Gallos decernebatur: inde vero Romam reversus captus est a Cæsareis, qui anno post Christum natum millesimo quingentesimo vigesimo septimo urbem occupantes eundem Cardinalem abstraxerunt unacum ceteris obsidibus, qui crudelem ac vere barbarum in modum habebantur, tandemque propudiose ad aciem campi Floræ rapiebantur, ibidem tanquam flagitiosi extremo supplicio multandi. Verum prospera adhuc illis aderat fortuna; quippe nocte concubia clam suorum custodum manus effugerant, ad Clementem VII. redeuntes, a quo Puccius in Hispaniam, & postea in Gallias ad pacem inter Carolum V. & Franciscum I. reconciliandam,
Hist. Eccles. Tom. XXXVIII. Q ma-

Sæcul. XVI
A.C. 1544.

mutuumque bellum feliciter præpedien-
 dum ablegatus fuit, quo munere tam se-
 cundo functus est successu, ut in laboris
 sui præmium ab eodem summo Pontifi-
 ce die vigesima quinta Septembris an-
 no Domini millesimo quingentesimo tri-
 gesimo primo purpura decoratus fuerit:
 mox vero in Ecclesiasticis beneficiis,
 nec non in majoris Pœnitentiarii mune-
 re Laurentio Puccio Patruo suo, qui
 hoc anno obiit, successit, ac denique
 expletis omnibus digni Præsulis parti-
 bus Balneoregii in Hetruria anno mil-
 lesimo quingentesimo quadragésimo
 quarto die decima quarta Octobris an-
 nos natus sexaginta mortalitatem exiit.
 Corpus ejus Romam delatum, ibidem in
 Ecclesia S. Mariæ supra Minervam pro-
 pe Clementis VII. tumulum terræ man-
 datum fuit. Reliquit Puccius quædam
 ingenii sui monumenta, ac præprimis
 quatuor Homilias non minus eruditio-
 ne, quam pietate celeberrimas, quibus
 titulum præfixit: *De Corpore & Sanguine
 D. N. Jesu Christi, de Sacrificio, ejus-
 demque sacrorum Verborum declaratione.*
 Hoc opus post Cardinalis Puccii obitum
 Antonius Georgius publici juris fecit,
 illudque Cardinali de Monte nuncupa-
 vit.